

ΤΟ ΜΗ ΧΑΝΕΣΑΙ ΕΝ ΠΑΤΡΑΙΣ

Κυκεῶνα ἀληθῆ παριστᾷ ἐνταῦθα ἢ τε ἀγορά μας καὶ τὰ δημόσια καταστήματα· διότι ἡ μὲν ἀγορὰ ἐννοεῖ νὰ ἀκολουθήσῃ τὸ παλαιὸν νομισματικὸν σύστημα μετὰ τὴν ἀγνωστον δραχμὴν τοῦ Τρικούπη μας συναλλασσομένη, τὰ δὲ δημόσια καταστήματα, ἐκτὸς τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς ἥτις ἀκολουθεῖ τὸ παλαιὸν (κάτι λάκκον ἔχ' ἢ φάβα), ὑπακούοντα εἰς τὰς τοῦ Τρικούπαγα διαταγὰς, ἀκολουθοῦσι τὸ νέον· καὶ ἐνῷ τὸ πιτσαβοῦρα τῆς ἡ Τράπεζα σου τὸ δίδῃ 56 καὶ τὰνάπαλιν. Πρὸς Θεοῦ κύριε Τρικούπη! Πρέπει σύνομα νὰ λείψῃ αὐτὴ ἡ Βαβέλ.

Τὸν Μπένσην μας τὸν μετέθεσαν· διότι, ὡς λέγουν δὲν ἐξεπλήρωσεν καλῶς τὴν μυστικὴν ἀποστολὴν του.

Ἀπὸ τοῦδε οἱ Ἕλληνες πρέπει νὰ ἀναγεῖρωμεν ἀνδριάντα εἰς τὴν κύρ Γιάννην τὸν καλαμπουρολόγο διότι ἀπεφάσισε νὰ ἔλθῃ εἰς τὰς Ἀθήνας καὶ νὰ κάμῃ φονικό, φονεύων τοὺς 245 κόρακας τοῦ Ἑλληνισμοῦ διὰ δυναμίτιδος· αὐτὰ δὲ ὅλα τὰ λέγει διότι ἔβαλαν φόρο εἰς τὸ κρασί. Ἔργα κύρ Γιάννη καὶ ὄχι λόγα παχυλά.

Σὰς στέλλω μίαν καραμέλαν ὡς ἐπιδόρητον. Προχθὲς ἐγέννησεν ἡ κυρία Π.

Ἡ Ἀγαθοπουλίνα πειράζεται πολὺ εἰς τὰ νεῦρα ἀπὸ τὰ νεῦρα τῶν νηπίων.

Καὶ ἔλεγε:

— Ἐὰν δὲν ἔκανε παιδί, θὰ πῆγαίνα νὰ τὴν ἰδῶ ποῦ ἐγέννησε.

Πατρινός.

μνησικακίαν του διὰ τὰς νυκτικὰς ταύτας λέξεις. Ἦτο ἀνὴρ δυνάμενος νὰ μεταβάλλῃ προσωπεῖα ἀνὰ πᾶσαν στιγμὴν. Καὶ τῷ ἤρμοζον πάντα, οἷοι δὲ ποτε σχήματος καὶ χρώματος ἂν ἦσαν.

Ἦτο εἰς τῶν εὐπατριδῶν ἐκείνων τυχοδιωκτῶν, οὓς μόνῃ ἡ Βενετία ἐν τῷ παρελθόντι παρήγαγε, καὶ ἐνώπιον τῆς δεξιότητος αὐτῶν ὡς οὐδὲν ἦτο ὁ ἄξιστος καὶ σκαιὸς ἱπποτισμὸς τῶν τέκνων τῆς Φραγκίας. Ἦδύνατο νὰ ὑποστῇ τὰς ἐσχάτας συμφορὰς καὶ καταδιώξεις, καὶ νὰ μὴ καταβληθῇ. Ἦδύνατο νὰ ἐκτελέσῃ τὰς ὁμοτάτας ἀπανθρωπίας καὶ νὰ μὴ ἀποκάμῃ. Τὰ παθήματά του ἦσαν ἐφάμιλλα πρὸς τὰς σκληρότητάς του· τὰ ὀργιά του κατ' οὐδὲν ἦσαν ἥττονα τῆς τόλμης του καὶ τῆς θρασύτητος.

Ἦτο ἀνὴρ τριάκοντα καὶ δύο ἐτῶν. Μέχρι τῆς ἡλικίας ταύτης εἶχε περιέλθει δεκάκις τὴν Ἀνατολὴν, εἶχεν ἐκστρατεῖσαι ἐνδεκάκις, εἶχε πολεμήσει εἰκοσάκις, εἶχε τραυματισθῇ τοῖς ἐπικινδύνως καὶ οὐκ αἰσάκις ἑλαφρῶς, εἶχεν αἰχμαλωτισθῇ δις. Ὁ βίος του ἦτον ἀδιάλειπτος πάλη. Δὲν ἦτο μοχθηρὸς, ἀλλ' ἦτο μέχρι λύσσης φιλόδοξος καὶ μέχρι μανίας φιλόδοξος. Ἐκ τῶν δύο τούτων ἐσχατιῶν προήρχοντο πᾶσαι τῶν πράξεων του αἱ υπερβασαί.

Ἐκ τῆς ἱστορίας τῆς τελευταίας αἰχμαλωσίας του, ἣν εἶχε διηγηθῇ πρὸς τὸν Μαύχραν, πάντα ἦσαν ἀληθῆ, πλην ὅτι ὁ Σανούτος εἶχε κατὰ τὴν ἐκστρατείαν ταύτην στόλον ἢ στρατὸν ἢ ἀποστολὴν τινα. Τὸ ἀληθὲς ἦτο ὅτι εἶχεν ἐκστρατεῖσαι

Ο ΑΓΓΛΟΣ ΕΥΘΥΜΕΙ

(Συνέχεια ἰδ. ἀριθ. 373)

Πρὶν ἢ προκλητικωτάτῃ αὐτῇ σκηνῇ ἦτις ἡδύνατο νὰ παραγάγῃ ἐπανάστασιν κοινωνικὴν εἰς χώρας ἄλλας ἐνθα ἡ φαντασία εἶναι διαπυρωτέρα καὶ τὰ νεῦρα πλέον ἀτίθασσα, οὐδεμίαν ἐκτακτὸν ἐντύπωσιν παρέχει εἰς τοὺς ψυχροὺς θαμῶνας τῆς βωμαντικῆς παραλίας. Οἱ πατέρες, αὐτοὶ ἐκείνοι, οἵτινες δύνανται νὰ ἐκμανῶσιν, ἐὰν, ἐν αἰθούσῃ τοῦ Λονδίνου, ἰδῶσιν ἔστω καὶ τὴν ἀσθενεστέραν ἀκτίνα τῆς περινημίδος τῶν θυγατέρων των, βλέπουσιν ἤδη μετὰ τῆς μεγαλειτέρας ἀδιαφορίας ταύτας σκιρτῶσας ἐπὶ τοῦ μεγάλου ἀμώδους πλακοῦντος ὑπὸ τὴν λακωνικωτάτην ἐκείνην περιβολὴν των. Οἱ κομψεύμενοι, οἱ Dandy, οἱ Swels, ὅλοι τέλος οὗτοι οἱ τυπικοὶ, οἱ ῥυθμικοὶ, οἱ ἀμώμου ἐξωτερικοῦ νέοι, οὓς τὸ ρεῦμα τοῦ θέρους, παρὰσῦρει εἰς τοῦ Rotten-row καὶ τοῦ Picadilly, διὰ νὰ τοὺς ἐκθράσῃ λευχείμονας εἰς τὰς κομητείας, ἢ τὰς ἀκτὰς, παρέρχονται πρὸ τοῦ ἡδονικωτάτου ἐκείνου θεάματος μετὰ τῆς αὐτῆς τυπικότητος καὶ εὐσταθείας, μεθ' ἧς πατώσι τοὺς μαλθακοὺς τάπητας τῶν ἀριστοκρατικῶν διαδρόμων τῆς Park lane. Μόνον ἐὰν τις ἐξ αὐτῶν εἶναι amateur τῆς ζωγραφικῆς ἢ τῆς γλυπτικῆς, ἴσταται ἐπισήμως, ὀπλιζέει τὸν ὀφθαλμὸν του διὰ τοῦ στρογγύλου μονοδιόπτρου του, καὶ με βαθύτατον ὕψος σπουδῆς, καὶ διαρκὲς κριτικὸν βλέμμα, ἐπιλέγει παρατηρῶν καλλιτεχνικὴν τινα κνήμην.

— Ὠραῖον! Ἐξάισιον πρότυπον! (Model).

Ἡμέραν τινα κατὰ τὴν ἀμφίβολον ταύτην ὥραν τοῦ λυκόφωτος εὕρισκόμεν μεθ' ἐνὸς φίλου μου ἐν τῇ ἐκτάσει τῆς ὕψους ἄμμου. Ἀπηυδισμένοι ἀμφοτέρω εἶχομεν ῥιφθῇ μετὰ γλυκείας βαθυμίας ἐφ' ἐνὸς τεμαχίου βράχου, οὐτινος τὴν μικρὰν ἀναπαυτικὴν ἐπιφάνειαν διενείμαμεν εὐαγγελικώτατα πρὸς ἀλλήλους. Εἵμεθα ἀμφοτέρω κατὰ τὴν ἀγγλικὴν ποιη-

οἰκοθεν ἐπὶ τῆς γαλῆρας του, καὶ πολιορκισθεὶς στενωῶς ὑπὸ τῶν πειρατῶν ἡττήθη καὶ ἐξωγρήθη.

Ἐπὶ δὲ τοῦ παρόντος ὁ Σανούτος εἶχεν εὑρεῖ ἐν θύμῃ καὶ ἐν ὄνειροπόλῳ, καὶ πᾶσαι αἱ δυνάμεις τοῦ πνεύματός του ἦσαν εἰς τὴν θῆραν αὐτοῦ ἐκδοτοὶ καὶ ἀφωσιωμένοι. Ἐφαντάζετο δὲ ὅτι τὰ πάντα ὤφειλον νὰ συνδράμωσιν εἰς τὸ πάθος αὐτοῦ τοῦτο. Δυστυχία εἰς ἐκείνον ὅστις ἤθελε τολμήσει νὰ ἀντιδράσῃ εἰς τὰς ἐπιχειρήσεις του!

Ὅτε ἔγεινε, νύξ ὁ Σανούτος συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ Μούχρα καὶ τῆς γυναικὸς αὐτοῦ κατήλθεν εἰς τὴν παραλίαν. Ὁ Μαύρος Μιρχάν περιέμενε τὴν ἀφίξιν τῆς λέμβου παρὰ τὴν προκυμαίαν.

— Εἶναι ὅλα ἐτοιμα, Μιρχάν; ἠρώτησεν ὁ Σανούτος.

— Ὅλα εἶναι ἐτοιμα, αὐθέντα.

— Καὶ αἱ ἀγκυραὶ;

— Ἐσηκώθησαν, κύριε.

— Καὶ τὸ πλήρωμα,

— Κοιμᾶται καὶ περιμένει τὴν διαταγὴν τῆς αὐθεντίας· σὰς νὰ ἐξυπνήσῃ, εἶπεν ὁ Μαύρος. Εἰσῆλθον εἰς τὴν λέμβον. Ὁ Μιρχάν καὶ ὁ σύντροφός του, ὅστις ἦτο εἰς τῶν αἰχμαλώτων τοῦ Σανούτου, ἤλασαν τὰς κώπας καὶ ἐρθασαν εἰς τὸ πλοῖον.

— Ἀναβῆτε, κυρία, εἶπεν ὁ Σανούτος, προσφέρων πρὸς τὴν γυναῖκα τὴν χεῖρά του.

(ἀκολουθεῖ.)